

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

การท่องเที่ยวถือเป็นภาคอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญยิ่งต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย และยังเป็นหนึ่งในนโยบายที่สำคัญของรัฐบาลในทุกยุคทุกสมัย เนื่องจากการท่องเที่ยวเป็นปัจจัยหนึ่งที่นำรายได้เข้าสู่ประเทศและยังกระจายไปสู่ภูมิภาคต่าง ๆ ทำให้ท้องถิ่นมีรายได้จากการท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก โดยรายได้เหล่านั้นก็จะถูกนำมากระตุ้นเศรษฐกิจในประเทศในรูปแบบต่าง ๆ หนึ่งในนั้นคือการใช้จ่ายของคนไทยซึ่งเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ ทำให้เกิดการหมุนเวียนของเงินภายในประเทศ โดยที่อุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่ประกอบไปด้วยธุรกิจที่เกี่ยวข้องหลายประเภท ทั้งธุรกิจโดยตรง คือธุรกิจที่ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้แก่ กิจการโรงแรม กิจการขนส่ง เป็นต้น และธุรกิจโดยอ้อมหรือธุรกิจสนับสนุนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดหาสินค้าและบริการให้แก่ธุรกิจท่องเที่ยว ได้แก่ ธุรกิจกิจการผลิตอาหารและบริการ กิจการก่อสร้าง เป็นต้น ซึ่งการลงทุนผลิตสินค้าหรือบริการต่าง ๆ เพื่อจำหน่ายแก่นักท่องเที่ยว จะก่อให้เกิดประโยชน์กับผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องทั้งในระดับจุลภาคและเกิดประโยชน์เชื่อมโยงถึงระดับมหภาคคือประเทศชาติโดยรวม ทั้งในด้านเศรษฐกิจ การทำให้เกิดการจ้างงานในอาชีพอีกหลายแขนง เกิดการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจ การกระจายรายได้ รวมถึงการมีบทบาทช่วยกระตุ้นให้มีการนำเอาทรัพยากรของประเทศมาใช้ประโยชน์อย่างกว้างขวางในท้องถิ่นต่าง ๆ ในรูปแบบสินค้าที่ระลึกและด้านสังคม โดยการท่องเที่ยวเป็นการพักเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดพร้อม ๆ กับการได้รับความรู้ ความวัฒนธรรมที่แตกต่างออกไป

จากตารางที่ 1.1 จะเห็นได้ว่าการท่องเที่ยวเป็นภาคบริการที่นำรายได้ในรูปแบบเงินตราต่างประเทศให้กับประเทศไทยถึง 309,269.02 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2546 โดยจากปี พ.ศ. 2546 จนถึงปี พ.ศ. 2549 รายได้จากการท่องเที่ยวของไทยนั้นเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ และเพิ่มขึ้นเป็น 547,781.81 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2550 จากตารางแสดงให้เห็นว่าจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางออกป่ท่องเที่ยวยังต่างประเทศมีจำนวนเพิ่มขึ้นตลอด 5 ปี คือในปี พ.ศ. 2546 มีจำนวน 2,040,578 คน จากนั้นในปีพ.ศ. 2550 เพิ่มขึ้นเป็น 3,890,497 คน ในขณะที่นักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยก็มีอัตราเพิ่มขึ้นเช่นกัน คือในปี พ.ศ. 2546 มีจำนวน 10,004,543 คน แล้วเพิ่มมาเป็น 14,464,228 คน ในปี พ.ศ. 2550 แม้ว่าจำนวนของนักท่องเที่ยวชาวไทยจะเดินทาง

ท่องเที่ยวต่างประเทศเพิ่มขึ้น แต่ก็ยังเพิ่มขึ้นน้อยกว่าอัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวยังประเทศไทย ดังนั้นรายได้จากการท่องเที่ยวของไทยก็ยังคงมากกว่ารายจ่ายจากการท่องเที่ยวของชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวยังต่างประเทศ ทำให้ประเทศไทยเกินดุลการท่องเที่ยวในปี พ.ศ. 2547, 2549 และ 2550 แต่มีข้อสังเกตว่า ดุลการท่องเที่ยวของประเทศไทยนั้นขาดดุลในปี พ.ศ. 2546 และ 2548 อันเนื่องมาจากเกิดเหตุการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย เช่นในปี พ.ศ. 2546 มีการระบาดของไข้หวัดนกในเขตภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ซึ่งรวมถึงประเทศไทยด้วยดังนั้นจึงกระทบกับการท่องเที่ยวโดยตรงเพราะประชาชนทั้งในประเทศและต่างประเทศเกรงกลัวต่อโรคร้ายไข้เจ็บและรัฐบาลต่างชาติต่างออกมาเตือนถึงการเดินทางเข้ามาในภูมิภาคนี้ว่าไม่ปลอดภัย ดังนั้นจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาเที่ยวไทยมีจำนวนลดลงร้อยละ 7.63 ส่งผลให้รายได้จากการท่องเที่ยวลดลงตามไปด้วยร้อยละ 4.39 (กรุงเทพฯธุรกิจ, 2547) สำหรับในปี พ.ศ.2548 ได้เกิดเหตุการณ์คลื่นยักษ์สึนามิถล่มด้านชายฝั่งอันดามันของประเทศไทยเมื่อวันที่ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2547 จึงส่งผลส่งกระทบต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่จะเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยในปี พ.ศ. 2548 ให้รายได้จากการท่องเที่ยวของประเทศไทยลดลง (ผู้จัดการออนไลน์, 2547)

ตารางที่ 1.1 คุณการท่องเที่ยวของประเทศไทยในปี พ.ศ. 2546 ถึง 2550

รายการ		จำนวน นักท่องเที่ยว ต่างชาติที่มา เที่ยวไทย (คน)	รายได้ จากการ ท่องเที่ยว ของไทย (ล้านบาท)	จำนวน นักท่องเที่ยว ไทยไป ต่างประเทศ (คน)	รายจ่ายจาก การท่องเที่ยว ของคนไทย (ล้านบาท)	คุณการ ท่องเที่ยวของ ไทย (ล้านบาท)
2546	จำนวน	10,004,543	309,269.02	2,040,578	55,810.71	253,458.31
	อัตราการเพิ่ม (ร้อยละ)	-7.36	-4.39	-3.64	-14.74	-1.77
2547	จำนวน	11,650,703	384,359.77	2,595,021	83,864.91	300,494.86
	อัตราการเพิ่ม (ร้อยละ)	+16.46	+24.28	+29.45	+50.27	+18.56
2548	จำนวน	11,516,936	367,380.36	2,936,189	80,723.05	286,657.31
	อัตราการเพิ่ม (ร้อยละ)	- 1.15	- 4.42	+ 13.15	- 3.75	- 4.60
2549	จำนวน	13,821,802	482,319.17	3,253,311	96,084.81	386,234.36
	อัตราการเพิ่ม (ร้อยละ)	+ 20.01	+ 31.29	+ 10.80	+ 19.03	+ 34.74
2550	จำนวน	14,464,228	547,781.81 ^P	3,890,497	100,475.33	447,306.48 ^P
	อัตราการเพิ่ม (ร้อยละ)	+ 4.65	+ 13.57	+ 19.59	+ 4.57	+ 15.81

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ปี พ.ศ. 2546-2550

หมายเหตุ ^P : ข้อมูลเบื้องต้น

จากการศึกษาของบริษัทศูนย์วิจัยกสิกรไทย พบว่าปัจจัยที่ทำให้ตลาดคนไทยท่องเที่ยวต่างประเทศมีแนวโน้มเติบโตในอัตราสูงต่อเนื่องจากครึ่งหลังปี พ.ศ. 2550 มาในปี พ.ศ. 2551 มีด้วยกันหลายประการ คือเงินบาทที่แข็งค่าขึ้นต่อเนื่องส่งผลให้ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปต่างประเทศของนักท่องเที่ยวคนไทยมีแนวโน้มถูกลง แพคเกจทัวร์ต่างประเทศระยะใกล้ ๆ มีราคา

ต่างจากแพ็คเกจทัวร์ในประเทศไม่มากนัก การท่องเที่ยวทางรถยนต์ในเส้นทางไปยังประเทศเพื่อนบ้านในอินโดจีน อาทิ ลาว เวียดนามและจีน ได้รับความนิยมนักท่องเที่ยวมากขึ้นการขยายเส้นทางบริการของธุรกิจสายการบินต้นทุนต่ำทั้งในภูมิภาคเอเชีย และระหว่างภูมิภาคเอเชียกับภูมิภาคอื่นๆ เกื้อหนุนต่อการเดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศ การแข่งขันกีฬาโอลิมปิกปักกิ่ง 2008 มีแนวโน้มกระตุ้นการเติบโตของตลาดท่องเที่ยวต่างประเทศของไทยปี พ.ศ. 2551 (บริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรไทย, 2551)

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้ทำการสรุปแผนการตลาดการท่องเที่ยวของประเทศไทยในปี พ.ศ. 2552 โดยการโฆษณาและประชาสัมพันธ์รณรงค์ปีท่องเที่ยวไทยในต่างประเทศ จะยังคงใช้แคมเปญ “Amazing Thailand” เป็นตัวหลัก และเสริมด้วยแคมเปญ “Visit Thailand Year 2009” ส่วนตลาดในประเทศ จะรณรงค์การเดินทางภายใต้แนวคิด “เที่ยวไทยครีกรีน เศรษฐกิจไทยคลิก” เพื่อสร้างความรู้สึกรักให้นักท่องเที่ยวเกิดความภาคภูมิใจในการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจของไทยให้ฟื้นตัว โดยระดมออกสื่อที่หลากหลายครอบคลุมทุกช่องทางและผ่านบุคคลผู้มีชื่อเสียง รวมถึงการจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์ (Below the Line) ทั้งในและต่างประเทศ เช่น สร้างเครือข่ายประชาสัมพันธ์ โดยจัดอบรมให้ความรู้แก่เยาวชน เพื่อประชาสัมพันธ์ปีท่องเที่ยวไทย เป็นต้น

การกระตุ้นการเดินทางท่องเที่ยวในกลุ่มคนไทย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจัดให้มีกิจกรรมเพื่อกระตุ้นการเดินทาง อาทิ โครงการ “ท่องเที่ยวประทับใจ เพื่อไทยทุกคน” ส่งเสริมให้คนไทย 12 กลุ่มเป้าหมาย อาทิ กลุ่มคนท้อง กลุ่มเยาวชน กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มผู้พิการ กลุ่มท่องเที่ยวพร้อมสัตว์เลี้ยงแสนรัก กลุ่มท่องเที่ยวทางบุญ เป็นต้น โดยจัดทำคู่มือและร่วมกับพันธมิตรจัดทำรายการท่องเที่ยวพิเศษเสนอขายและการจัดงานเทศกาลเที่ยวเมืองไทย รวมทั้งสร้างกระแสการเดินทางท่องเที่ยวไปยังพื้นที่ท่องเที่ยวรองคือภาคอีสาน ต่อจากปี 2551 ภายใต้การประกาศเป็น “ปีท่องเที่ยวอีสาน 2551-2553” โดยจะจัดงานส่งเสริมการขาย Amazing I-san Fair นำผู้ประกอบการในภาคอีสานมาออกบูชเจรจาธุรกิจกับผู้ประกอบการในกรุงเทพฯ และจัดทำโครงการ Check in I-san ร่วมกับสื่อต่างๆ จัดกิจกรรมร่วมสนุกเสนอรางวัลรายการนำเที่ยวภาคอีสานและร่วมกับพันธมิตรเสนอรายการนำเที่ยวราคาพิเศษ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2551)

จังหวัดเชียงใหม่ตั้งอยู่ในภาคเหนือของประเทศไทย เป็นศูนย์กลางทางด้านเศรษฐกิจและท่องเที่ยวของภาค เป็นจังหวัดที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติและยังมีวัฒนธรรมประเพณีที่งดงาม ความสมบูรณ์ดังกล่าวก่อให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงามยกตัวอย่างเช่น ประเภทธรรมชาติ ได้แก่ อุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ อุทยานแห่งชาติออบหลวง อุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง อุทยานแห่งชาติตามพระราชดำริ ห้วยฮ่องไคร้ ถ้ำเชียงดาว ถ้ำเมืองนอกและน้ำพุร้อน และ

ทะเลสาบคอยเต่า ประเภทโบราณสถานและศาสนสถาน ได้แก่ วัดพระธาตุคอยสุเทพ วัดพระธาตุศรีจอมทอง วัดเจดีย์หลวงวรมหาวิหาร และวัดพระธาตุคอยน้อย ประเภทวัฒนธรรมประเพณี ได้แก่ ประเพณีลอยกระทง ประเพณีสงกรานต์ ประเพณีรดน้ำคำหัว ประเพณีทำบุญปอยหลวง ประเพณีสืบชะตาบ้านเมือง สถานที่ท่องเที่ยวเหล่านี้ทำให้การท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก ซึ่งความนิยมในตัวจังหวัดนี้เองส่งผลดีหลายต่อหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นการสร้างรายได้ให้กับประเทศและตัวจังหวัดเองการเผยแพร่ชื่อเสียงของประเทศ และทำให้ชาวเชียงใหม่รวมทั้งชาวไทยทั่วประเทศเกิดความภาคภูมิใจในประเทศและท้องถิ่น ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของตน เป็นต้น

ด้วยความหลากหลายของทรัพยากรการท่องเที่ยว ส่งผลให้ในแต่ละปีนั้นมีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยแต่ชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก ซึ่งสามารถสร้างรายได้ให้กับจังหวัดเชียงใหม่อย่างมหาศาล โดยสัดส่วนรายได้ที่มาจากการท่องเที่ยวคิดเป็นเกือบร้อยละ 50 ของผลิตภัณฑ์ประจำจังหวัด (Gross Provincial Product) ของจังหวัดเชียงใหม่ (ตารางที่ 2) จากการที่จังหวัดเชียงใหม่มีความพร้อมทั้งในด้านสถานที่ท่องเที่ยว ศิลปวัฒนธรรม สาธารณูปโภคพื้นฐาน และสภาพเศรษฐกิจ จังหวัดเชียงใหม่จึงเป็นจังหวัดที่มีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่งในเขตพื้นที่ภาคเหนือสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศตามแผนปฏิบัติการ 4 ปี พ.ศ. 2548-2551 ของสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ซึ่งแผนปฏิบัติการดังกล่าวมีเป้าหมายในการปรับโครงสร้างธุรกิจการท่องเที่ยว การบริการ และการค้าให้เป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

จากตารางที่ 1.2 จะเห็นได้ว่าจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามายังจังหวัดเชียงใหม่ระหว่างปี พ.ศ. 2541 – 2550 มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ แต่มีจำนวนลดลง ในปี พ.ศ. 2546 และ 2550 เนื่องจากในปี พ.ศ. 2546 มีการระบาดของไข้หวัดนกดังที่ได้กล่าวมาข้างต้นแล้ว ดังนั้นจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามายังจังหวัดเชียงใหม่จึงมีจำนวนลดลงเล็กน้อยคือร้อยละ 1.8 ส่วนในปี พ.ศ. 2550 นั้นเกิดจากเหตุการณ์ต่อเนื่องจากปี พ.ศ. 2549 เนื่องจากในปลายปี พ.ศ. 2549 ช่วงเดือนกันยายน ประเทศไทยเกิดปัญหาทางการเมืองขึ้น เกิดรัฐประหารในกรุงเทพมหานคร ซึ่งส่งผลกระทบต่อกับการท่องเที่ยวโดยตรง เนื่องจากกรุงเทพเป็นเมืองหลวงของประเทศจึงส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของชาวต่างชาติในการเดินทางมาท่องเที่ยวยังประเทศไทยดังนั้นจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเชียงใหม่จึงลดลงร้อยละ 4.2 ซึ่งสอดคล้องกับรายได้จากการท่องเที่ยวที่ลดลงเช่นเดียวกัน (ผู้จัดการรายวัน, 2549) ส่วนในปี พ.ศ. 2542 รายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่มีอัตราการเพิ่มจากปี พ.ศ. 2541 ถึงร้อยละ 41.7 อันเนื่องมาจากในช่วงนั้นประเทศไทยประสบปัญหาทางด้านเศรษฐกิจจึงทำให้ค่าเงินบาทของไทยอ่อนค่าลงอย่างมาก นักท่องเที่ยว

ชาวต่างชาติจึงนิยมท่องเที่ยวในประเทศไทยในเวลานั้นเป็นจำนวนมาก ส่งผลให้รายรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นตามไปด้วย

ตารางที่ 1.2 สัดส่วนรายได้จากการท่องเที่ยวต่อผลิตภัณฑ์ประจำจังหวัดของจังหวัดเชียงใหม่ปี พ.ศ. 2541-2550

ปี	ผลิตภัณฑ์ประจำจังหวัด ¹ (ล้านบาท)		จำนวนนักท่องเที่ยวที่มา เที่ยวในจังหวัด ² (คน)		รายได้จากการ ท่องเที่ยว ¹ (ล้านบาท)		สัดส่วนรายได้จาก การท่องเที่ยวต่อ ผลิตภัณฑ์ประจำ จังหวัด (ร้อยละ)
	จำนวน	อัตราการ การเพิ่ม (ร้อยละ)	จำนวน	อัตราการ เพิ่ม (ร้อยละ)	จำนวน	อัตราการ การเพิ่ม (ร้อยละ)	
2541	81,802	-	3,194,808	+ 4.7	23,141	-	28.3
2542	76,669	-6.7	3,319,692	+ 3.9	34,045	47.1	44.4
2543	72,438	-5.8	3,361,764	+ 1.3	37,368	9.8	51.6
2544	75,927	4.6	3,452,878	+ 2.7	37,729	1.0	49.7
2545	85,337	12.4	3,460,886	+ 0.2	37,514	-0.6	44.0
2546	89,512	4.7	3,399,906	- 1.8	38,291	2.1	42.8
2547	93,194	4.0	3,898,543	+ 14.7	45,067	17.7	48.4
2548	101,034	8.4	3,997,776	+ 2.6	31,120	-30.1	30.8
2549	109,988	8.7	5,590,326	+ 39.8	39,785	27.8	36.2
2550	120,972	10.0	5,356,867	- 4.2	38,894	-2.2	32.2

ที่มา : 1. สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคเหนือ¹, ปี พ.ศ. 2541 - 2550

2. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย², ปี พ.ศ. 2541 - 2550

ตารางที่ 1.3 เนื่องจากว่าตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544 ถึง 2550 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเชียงใหม่มีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี จาก 75,927 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2544 เพิ่มมาเป็น 120,972 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2550 ส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเฉลี่ยต่อหัวเพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน โดยในปี พ.ศ. 2544 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเฉลี่ยต่อหัวคือ 49,337 ล้านบาท และเพิ่มขึ้นเป็น 76,343 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2550 ซึ่งผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเชียงใหม่ส่วนหนึ่งก็มาจากรายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อมีรายได้เพิ่มขึ้นแล้ว การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคย่อมสูงขึ้นตามไปด้วย ตามทฤษฎีของเคนส์โดยรายได้ที่เพิ่มขึ้นนั้นย่อมถูกจัดสรรไปเป็นรายจ่ายในส่วนต่าง ๆ ของชาว

เชียงใหม่ และสำหรับการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวเชียงใหม่เช่นเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นการท่องเที่ยวภายในประเทศหรือต่างประเทศก็ตาม เพราะการท่องเที่ยวนั้นถือเป็นรายจ่ายส่วนหนึ่งในค่าใช้จ่ายการบริโภค

ตารางที่ 1.3 ผลผลิตทั้งหมดรวมและผลผลิตทั้งหมดรวมเฉลี่ยต่อหัวของจังหวัดเชียงใหม่
ในปี พ.ศ. 2544 ถึง 2550

รายการ	ปี	2544	2545	2546	2547	2548	2549	2550
ผลผลิตทั้งหมดรวม จังหวัด(ล้านบาท)		75,927	85,337	89,512	93,194	101,034	109,988	120,972
จำนวนประชากร (1,000 คน)		1,539	1,554	1,570	1,586	1,603	1,606	1,584
ผลผลิตทั้งหมดรวม จังหวัดเฉลี่ยต่อหัว (บาท)		49,337	54,905	57,009	58,744	63,030	68,480	76,343
อัตราการเพิ่มของผลิต ทั้งหมดรวมจังหวัด เฉลี่ยต่อหัว (ร้อยละ)		4.14	11.3	3.8	3.0	7.3	8.6	11.5

ที่มา : สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคเหนือ ปี พ.ศ. 2544 - 2550

เนื่องจากในปัจจุบันยังไม่มีหน่วยงานใดที่ทำการศึกษารวบรวมเรื่องปัจจัยและพฤติกรรมในการท่องเที่ยวในประเทศของนักท่องเที่ยวชาวเชียงใหม่ โดยที่มีเพียงแต่การศึกษาถึงข้อมูลนักท่องเที่ยวจากภายในประเทศและต่างประเทศเดินทางมาท่องเที่ยวยังจังหวัดเชียงใหม่เท่านั้นซึ่งเป็นข้อมูลมหภาค ดังนั้นการพิจารณาคำแนะนำการศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของผู้บริโภคในเชียงใหม่จึงมีความน่าสนใจ โดยการศึกษาจะสะท้อนถึงลักษณะของการท่องเที่ยวรวมถึงลักษณะของนักท่องเที่ยวเชียงใหม่ที่เดินทางท่องเที่ยวไปยังต่างจังหวัด และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการในการเดินทางท่องเที่ยวยังสถานที่นั้นๆ ซึ่งจะเป็ข้อมูลเบื้องต้นที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (จังหวัดเชียงใหม่) ผู้เกี่ยวข้อง และผู้ที่สนใจ สามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในการศึกษาเพื่อวางแผนทางแก้ไขปัญหา และการวางแผนดำเนินกลยุทธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นการสร้างเสริมและกระตุ้นให้เกิดความต้องการภายในท้องถิ่นและชะลอการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศ เพื่อสนับสนุนการค้า เน้นนโยบายการท่องเที่ยวของไทยต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ในการศึกษา

- 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศของนักท่องเที่ยวชาวเชียงใหม่
- 2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศของนักท่องเที่ยวชาวเชียงใหม่
- 3) เพื่อศึกษาถึงค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศประเภทต่าง ๆ ของนักท่องเที่ยวชาวเชียงใหม่

1.3 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

ผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้จะเป็นข้อมูลสำหรับผู้ประกอบการในธุรกิจท่องเที่ยว หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง หรือผู้ที่สนใจสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการตลาด และการบริการให้เหมาะสมได้

1.4 ขอบเขตการศึกษา

การศึกษาในครั้งนี้ ศึกษาถึงพฤติกรรม ปัจจัยที่มีผลต่อการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศของนักท่องเที่ยวชาวเชียงใหม่ และค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว ในปี พ.ศ. 2552